

KLAGENFURT 1988

Címnek ez elég. A klagenfurti favásár nálunk már ismert, sőt közkedvelt fogalom, és mindig örömmel nézünk eléje. Idén sem csalódtunk benne. A kerekén hathektárnyi területen 340 kiállító — köztük 15 magyar — részvételével, 37.-szer nyitotta meg kapuit, örömdetesen sok szakmai megbeszéléssel — igazi szakvásár módra.

Fás szakszerkesztők nemzetközi találkozója

Eredeti témája az idei vásár mottójára irányult volna:

*minden figyelmet a fára,
mint nyersanyagra és készárura.*

de aktualitásánál fogva, meg kellett ezt előznie az a konferencia, ami ez időben folyt az Ausztria nemzetgazdasága szempontjából oly fontos észak-olasz tengeri kikötők használata tárgyában. A legnagyobb jelentőségű a trieszti, de célszerűen kapcsolódik ehhez Monfalcone és Portolongo, valamint kiegészíti ezeket a Ronchi dei Legionari nemzetközi légi kikötő, valamint Gorizia vám- és gépkocsi-pályaudvarának tevékenysége.

Trieszt jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy hajóútja a Közel-, Közép- és Távol-Kelet, India, Kelet-Afrika, Indonézia és Ausztrália felé, öt nappal rövidebb, mint ha holland vagy észak-német kikötőkből indítana. Ezért az osztrák és olasz parlamentek, 1987 tavaszán egyezséget ratifikáltak ezeknek a kikötőknek a nagyobb mértékű hasznosítására. Az eddig is korszerűen kiépített, évi 30 millió tonna áru forgalmazására alkalmas kikötőt ennek értelmében tovább kell fejleszteni. Már az utóbbi évben is több mint 1,4 milliárd oS-nyi összeget ruháztak be a bővítés érdekében, de 3,2 milliárdra irányozzák elő a végösszeget. Az összeköttetés szempontjából legfontosabb az Alpok—Adria autópálya. Építésének utolsó, olaszországi szakaszát a mérnöki teljesítmény csúcának tekintik — csupa alagútból és hídból áll, építési költsége kilométerenként 200 millió oS-t tesz ki. A nemzetközi légi kikötő Rómával, Milánóval, Münchennel áll napi kapcsolatban, heti négy járatot tervez Londonba és három év óta fogadja az AEROFLOT gé-

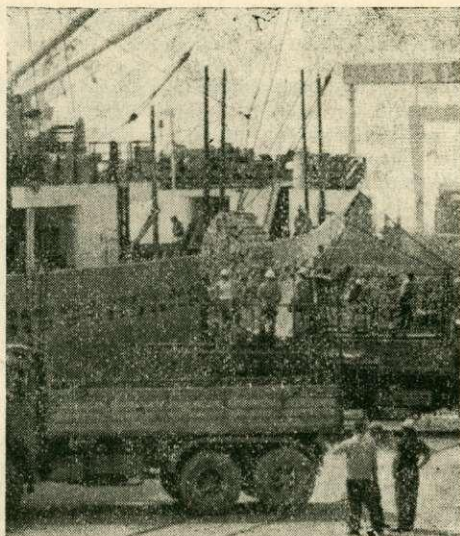
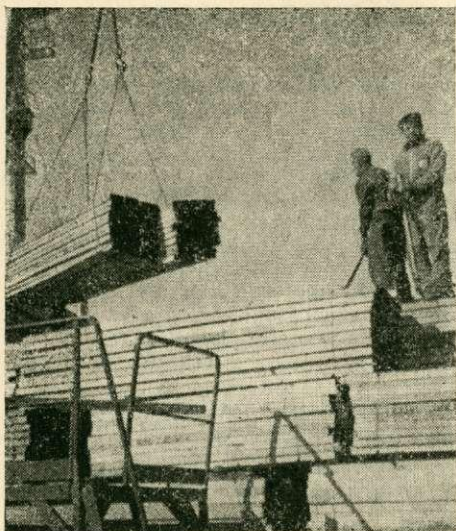
peit Moszkvából és Kievből az ott dolgozók közlekedtetésére. A jövőben felvenni szándékoznak a kapcsolatot a kelet-európai országokkal (Prága, Budapest) és ennek kivételes szerepet szánnak. Ezért is volt számunkra hasznos a konferencián részt venni.

A favásár másik, országos jelentőségű rendezvénye volt a bécsei erdészeti kutatóintézet és Karintia Mező- és Erdőgazdasági Kamarájának közreműködésével, az illetékes szövetségi minisztérium támogatásával megtartott, 19. nemzetközi erdő- és fagazdasági szimpozion, az

„Erdőgazdaság, illúziók nélkül!”

önmagában is érthető vezérszóval. A találkozó résztvevői sajnos csak a megnyitóján vehettünk részt, de egyesületünk képviselőjében elnökünk — dr. Herpay Imre — vett rajta részt és számol be róla. Nekünk ezalatt bemutatták Karintia fapiaci adatbankját. A fűrészszekes szakszövetsége négy szoftverintézet közreműködésével alakította ki és most a német nyelvterület első, szakirányú adatbankja. Karintia 1200 üzemének 400 termékére és szolgáltatására kiterjedő adatait tartalmazza. Belőle gyorsan és megbízhatóan szerezhető be az esetenként szükséges információ. További fejlesztése folyamatban van.

Nevezetes pontja volt még a találkozóknak a fennállása 25. évét ünneplő SCHWEDENMASCHIENEN Goes & Stahrenberg erdészeti gépképviselőnél tett látogatás. Előtte két évvel érkezett Ausztriába az első svéd villásrakodó, amelyről senki nem sejtette, hogy ilyen szilárd helyet fog itt elfoglalni. A cég alapítása után nem sokára csatlakozott hozzá BRUKS aprítója, TIMBERJACK kanadai vontatója. A szomszéd Jugoszlávia, Magyarország, majd Csehszlová-

Tengeri útra indul a fa

kia és Bulgária fokozódó érdeklődése, csakhamar a kínálat bővítését tette szükségessé és nem maradhatott el a megfelelő szervizhálózat kifejlesztése sem. Ez év elején egyezség született a svéd KALMAR konszernnel, amelyhez egy év óta az USA-ban székelő ALLIS

és CHALMERS cég is tartozik. Így most a cég az európai térség legnagyobb erdészeti gépképviselete. Jók a kapcsolatai Magyarországgal, és igyekszik ezt továbbra is fenntartani — megértve a gépbeszerzési lehetőségeink beszűkülésével járó nehézségeinket.

A favásár

Mint a találkozó résztvevői és a vásárgazgatóság vendégei testületileg vetünk részt a favásár megnyitásban. Ez alkalommal a nyitás talán kevesebb ünnepélyességgel zajlott, de az információs lehetőség, aminek kapuit kitérte, az minden eddiginél gazdagabb, szakmailag értékeesebb volt. Mindjárt az elején, a siker jelének könyvelték el, hogy több országból is magas küldöttségek jeleztek látogatásukat. Hazánkban így Váncsa Jenő miniszter és kíséretében dr. Királyi Ernő, MÉM—EFH-hivatalvezető tisztelték meg a vásárt.

Maga a vásárrendezés, az elől említett mottó értelmében, mindent átfogó marketingszemlében igyekezett mind a fatermesztésben, mind a feldolgozásban, a fának fogyasztóhoz juttatásában és mindezeknél túl a környezetalakításban rejlő lehetőségeket feltárni az ország egyik legfontosabb népgazdasági ágának — a fagazdaságnak — fellendítése érdekében. A súlypont a jelen helyzetben a készárúkínálat bővítésén van. A vásár újabb és újabb értékesítési lehetőségekre kívánta felhívni a figyelmet. Innovációs bemutatóján erre pályázatot

is hirdetett. A választékbővítés terén külön elismerésben részesültek a magyar kiállítók — a LIGNIMPEX által képviselt FURLEMHO, INOTECH, valamint a FALCO, a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát. A viszonylag szerény megjelenítés ellenére, feltűnő sikert aratott kínált választékuk rendkívül tág köre.

Hasonló kis területen — 100 m²-en — rendezte meg bemutatóját a Bécsi Erdészeti Kutatóintézet és a Szövetségi Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium együttese. Példaszerű „nyilvánossági szolgálatának” vezérszólama:

ERDEINK JÖVŐJÉERT A LEGJOBB SEM TÚL JÓ!

Meggyőző képeken mutatta be Ausztria főbb erdőségeit, a magashegyi viszonyok között fokozott fontosságú funkcióit, szakszerű üzemeltetését különös tekintettel a fenntartásra, megővésre. Szakszerűen, de közérthetően ismertette az ennek érdekében folyó központi intézkedéseket, a rendszeres kár-megfigyelést, termőhelyfeltárást, gén-

megőrzést, génbankok fenntartását, a genetikai sokféleség megőrzésére irányuló tevékenységet. Rámutatott egyben arra, hogy mi mindent tehet a nagyközönség az erdő érdekében, benne járván, de azon kívül is, az utcán, a közlekedésben, üzemében, otthon a háztartásában, és minden egyéb ténykedésében.

Az erdészeti bemutatón az erdei munkák korszerű szintjét szemlélhettük. A hangsúly, mintha a gépekről újra a kézi munkára tevődne át — legalábbis magashegyi viszonyok között. Sok volt az ötletes szerszám, felszerelés és kisgép a kéz meg sokszorozására. A mesterséges felújítást, telepítést a rendszeresen kiállító LIECHTENSTEIN-HILLESBÖG csemetevállalat HIKO konténeres csemetéi és ültetőszerszáma ígerte eredményessé tenni. A kitermelés szerszámaikat, kisgépeit főleg az ossiachi szakmunkáiskola mutatta be, míg az orthi a fasmász szerszámok teljes választékát vontatta fel. Az utóbbi jelentőségét az idei jó toboztermés húzta alá.

A gépek terén a figyelem a könnyű, mezőgazdasági traktorokra szerelhető adapterek felé fordult. Ügyes kis közellítőkocsit, árbocdarut láthattunk a KÖNIGSWIESER gépgyár (Vorchdorf) előállításában. Ugyancsak kézi munkát könnyít meg a SCHNITZHOFFER cég (Abtenau) HOLZKNECHT motoros vontatótechnikája. A tavalyi bemutatkozás után, most nagyobb mértékben foglalkozott a vásár a bioenergia kérdésével. Előállításának, alkalmazásának fokozására megrendezték a 2. nemzetközi szimpoziumot a vásár keretében.

Az elsődleges fafeldolgozás tekintetében a vásár büszkesége továbbra is a tavalyról a teljes körű felkészítésre továbbfejlesztett — hosszúfa és lombos

anyag felfűrészelésére is alkalmassá tett — „vásárfűrész” volt. Alapgépe maradt az olasz PRIMULTINI szalagfűrész, ennek munkáját egészítették ki különböző vállalatok megfelelő rönkosztályozóval, kérgezével, rönkmegfogóval és -továbbítóval, a fűrészáru továbbításával, továbbfeldolgozásával, egészen a végső termékig, azok továbbításáig, elhelyezésség, a hulladékok célszerű hasznosításáig. Nagy újdonságként mutattak egy ultrahangos minőségjelző készüléket, amely folyamatosan méri és jelöli a fűrészáru szilárdsági jellemzőjét. Ennek anyagtakarékossági jelentőségére hívták fel a figyelmet a szerkezeti felhasználásban.

A Karintiában rendkívül fejlett ács- és asztalosipar újra remekelt. Többek között jó gondolatokat adott a házfelújítás, tetőtér-beépítés során fának minél nagyobb mértékű hasznosítására. Külön becse van e tekintetben a régi faelemeknek, újrafelhasználásuk emelheti a térség hangulatát. Érdekes különlegességként mutatta be Európa egyik utolsó vízikerek-előállítója munkáját. Végül a fafelhasználás egyre jelentősebb ágát külön kis faházfalu tette szemléletessé. A kezdeti egyszerűségüket veszítve, ezek a házak egyre nagyobbakká, lakályosabbá válnak. Külsejükben igyekeznek hasonlítani az ősi, népi építkezéshez, belső berendezésükben pedig a ma emberének igényeit elégítik ki.

Az 1988. évi, klagenfurti fávásár végül is újra a fás szakma rendkívül gazdag információs tárházának bizonyult. Levetkőzve a közönségcsábító sallangjait a tavalyi, első próbálkozás után most már minden, rendelkezésre álló eszközt az ismeretek elmélyítésére fordíthatta.

Jérôme René

A fatermelésnek Európa-szerte, de világviszonylatban is növekedésével számolnak Ausztriában (természetesen fenyőben). Ez nehézségeket ígér a faértékesítésben és erőteljes marketingtevékenységre készíti a főleg lucos ország fafeldolgozását és erdészetét. A keresleti, kínálati piaccá alakul. A faértékesülés végül is a feldolgozásban dől el, ezért az erdészetnek jobban kell a feldolgozás érdekeihez alkalmazkodnia. Erősen előtérbe lép a minőség (göcsmentesség, finomágúság, keskenyévgyűrűsség stb.), de változtatni kell a méretkínálaton is (a vékonyabb rönk kerül előtérbe). Vastagabb anyag csak a legjobb minőségben értékesíthető. Fűrészáruban főleg a keskeny talál vevőre, a 25 cm-en felüli már eladhatatlan. Minőségével szemben az arab piac beszűkülése és a betonépítkezés csökkenése folytán, erősen megnő az igény. Mindez az ausztriai erdészetet távlati céljainak erőteljes átértékelésére bírja.

(ÖFZ, 1988. 7. Ref.: Jérôme R.)